

[Landbrugsministeren]

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om et finansieringsinstitut for landbrug m.v.

(Lovforslag nr. L 38).

Forslaget er et led i skattereformen, hvor efter kontantlån afskaffes med virkning fra 1. november 1985.

Lovforslaget har, bortset fra en enkelt ajourføring, alene til formål at gennemføre regeringens beslutning med hensyn til kontantlån ydet af DLR. Forslaget får dog ikke virkning for refinansiering af K-lån, hvorom der er indgået bindende aftale.

Lån til yngre jordbrugere efter lov om statsgaranti og rentetilskud m.m. ved udlån til yngre jordbrugere vil i lighed med indekslån fortsat kunne ydes som kontantlån.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Industriministeren (Stetter):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs.

(Lovforslag nr. L 37).

Loven er senest ved lov nr. 184 af 4. maj 1975 forlænget for 10 år indtil udgangen af 1985.

I bestyrelsen i det ved loven oprettede forsikringsinstitut »Dansk Krigs-Søforsikring for Varer« har det på ny været overvejet, om instituttets virksomhed bør fortsætte efter udløbet af 1985.

Bestyrelsen har enstemmigt indstillet, at loven, der hidtil er blevet forlænget for 10 år ad gangen, gøres permanent, således at bestemmelsen om lovens gyldighedstid i § 11 ophæves.

Bestyrelsen begrundet denne indstilling med, at de grunde, som førte til instituttets oprettelse, nemlig risikoen for krigsfare til søs, stadig må antages at foreligge, og at intet tyder på, at disse forhold vil blive ændret inden for en overskuelig årrække. Såfremt dette ikke desto mindre skulle vise sig at være tilfældet, kan ordningen ophæves ved lov.

Loven om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs foreslås herefter gjort tidsubegrænset med en uændret garantikapital

på 40 mill. kr., idet der samtidig foreslås, at ordet »handelsministeren« ændres til »industriministeren«.

Med disse bemærkninger fremsætter jeg hermed lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Leif Hermann (SF):

På forslagsstillernes vegne skal jeg som ordfører tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Forbud mod anonyme vidner).

(Lovforslag nr. L 39).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.

Agerschou (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af de kommunale styrelseslove. (Diæter, fast vederlag m.v.).

(Lovforslag nr. L 40).

Jeg skal i øvrigt henviser til lovforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager dette.

Lenger (VS):

Jeg skal hermed på forslagsstillernes vegne tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod registrering af telefonsamtaler.

(Beslutningsforslag nr. B 21).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.

Lenger (VS):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om tilvejebringelse af de fornødne faciliteter for Dansk Røde Kors og Dansk Flygningehjælp.

(Beslutningsforslag nr. B 22).

Når der hidtil har været vanskeligheder med at fremskaffe de fornødne faciliteter, tror vi ikke det skyldes, at de ikke findes. Det skyldes snarere, at Dansk Røde Kors og Dansk Flygningehjælp, som selv står for en væsentlig del af det opsøgende arbejde, er magtesløse i de enkelte lokalområder.

Derfor har man også gang på gang oplevet, at kommunalbestyrelser og borgmestre

[Lenger]

bagefter er kommet og har sagt, at de gerne vil modtage flygtninge i deres kommune, men at de havde haft et bedre sted at anvende, hvis de var blevet spurgt.

Forslaget går ud på, at ansvaret for at finde de fornødne steder skal placeres hos regeringen. Men vi erkender også, at opgaven kun kan løses i et samarbejde med kommunerne, f.eks. en frivillig ordning, hvor de enkelte kommuner påtager sig at anvise de fornødne faciliteter. I dag er ansvaret ikke helt entydigt placeret, idet organisationerne oftest selv finder hoteller, tidligere institutioner eller lignende, hvorefter justitsministeriet indgår en egentlig lejekontrakt.

Vi markerer i forslaget, at vi er villige til at gå så vidt, at der skaffes en egentlig lov-hjemmel til at påbyde de enkelte kommuner at skaffe pladser, men vi hverken tror eller håber, at noget sådant skulle blive nødvendigt.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 6:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om situationen i Mellemamerika].

Af Hans Hækkerup (S) m.fl.
(Anmeldt 9/10 85).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 7:

Forespørgsel til justitsministeren, finansministeren, økonomiministeren og ministeren for offentlige arbejder [om, hvilke konsekvenser ministrene agter at drage af beretningen fra kommissionsdomstolen vedrørende post- og telegrafvæsenet].

Af Ole Espersen (S), Hagen Hagensen (KF), Svend Erik Hovmand (V), Nør Christensen (CD) og Kofod-Svendsen (KrF).

(Anmeldt 10/10 85).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. S 79

1) Til arbejdsministeren af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Er regeringen enig med Dansk Arbejdsgiverforening i, at kun arbejdsløse med over 40 ugers arbejdsløshed reelt er arbejdsløse, og at der således kun er tale om en reel arbejdsløshed på 91.500?«

Skriftlig begrundelse

Arbejdsmarkedsstatistikken er under revision. Den nye kvartalsvise statistik viser nu ledighedsgradstallene, dvs. de arbejdsløses arbejdsløshedsperiode. I perioden fra 3. kvartal 1984 til 2. kvartal 1985 var der i gennemsnit 266.900 fuldtidsarbejdsløse. I alt var 734.900 berørt af arbejdsløshed, medens der »kun« var 91.500 personer, der var arbejdsløse mere end 40 uger.

Dette har straks fået DA og den borgerlige presse til at konkludere, at det kun er de 91.500 arbejdsløse med over 40 ugers arbejdsløshed, der reelt er arbejdsløse, og at det således kun er dem, der reelt søger og har brug for et job.

VS finder det rystende, at en borgerlig konklusion på ledighedsgraderne kan være, at en arbejdsløshed på under 40 uger, dvs. en arbejdsløshed på op til ca. 10 måneder, tilsyneladende er ikke-eksisterende.

Formanden:

Spørgsmålet vil blive besvaret af socialministeren.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Dansk Arbejdsgiverforening og den borgerlige presse har misbrugt Danmarks Statistik på det grusomste. Arbejdsgiverne har valgt det absolut mindste tal, de overhovedet